

55 ombud. Vid mötet behandlades utom stadgeenliga ärenden följande frågor:

1. Lönefrågan. Inledare: Överlärare Hedvig Norgren.
2. Lön- och familjeförsörjning. Inledare: Prof. Gunnar Myrdal.
3. De kvinnliga lärarnas insats i det sociala, kommunala och politiska arbetet. Inledare: Redaktör Ulla Alm.

Utförligt referat av ombudsmötets förhandlingar återfinnes i "Läraryrkesförbundet" nr 25—26.

Löne- och pensionsfrågan.

Vid 1937 års riksdag erhöles folkskolans lärarkår den löneredning, som de i många år förgäves väntat på. Icke minst de kvinnliga lärarna motsågo med den allra största spänning Kungl. Maj:t:s proposition om löneredning. 1936 års lärarlönekommitté hade nämligen föreslagit, att lönen skulle sättas lägre för kvinnlig än för manlig lärare, trots det att kommittén föreslagit, att lärarkåren skulle inplaceras i det statliga lönesystemet, där sedan 1925 likalönsprincipen tillämpades. Kungl. Maj:t frångick emellertid kommitténs förslag och inplacerade i konsekvens med det statliga lönesystemet manliga och kvinnliga lärare i samma lönegrad. De kvinnliga lärarna skulle dock i likhet med statens övriga kvinnliga befattningshavare, icke erhålla det sista ålders-tillägget. Kungl. Maj:t:s förslag väckte allmän tillfredsställelse bland de kvinnliga lärarna, som ända sedan 1906, då det första avsteget togs från den likställighet i lönehänseende, som förut varit rådande bland folkskolans lärare, energiskt arbetat för likalönsprincipens tillämpning. Med stor majoritet segrade också Kungl. Maj:t:s förslag om lika lön för

manlig och kvinnlig lärare, och riksdagens beslut den 27 maj 1937 hälsades därför med den största glädje av de kvinnliga lärarna, trots den övergångstid på 5½ år, som fastställts för likalönens genomförande och trots den obetydliga löneförbättring, som flertalet av landsbygdens kvinnliga lärare erhö. Under hösten 1937 ha dock ett stort antal skoldistrikt beslutat utöka lästiden, vilket medför, att antalet av de kvinnliga lärare, som skulle inplacerats i 13—16 löneklasserna avsevärt minskats. Åt särskilda sakkunniga — 1937 års skolsakkunniga — har Kungl. Maj:t även uppdragit att utreda frågan om en allmän utökning av lästiden.

Folkskollärarkårens representantskap för lönefrågor och dess arbetsutskott fortsatte i början av 1937 det av organisationerna beslutade upplysningsarbetet för en tillfredsställande lösning av lönefrågan. I detta syfte utgavs i februari en broschyr — Några fakta om lärarlönerna — som utsändes till samtliga riksdagsmän. Tack vare de medel, som inlutit genom kårinsamlingen för lönefrågan, kunde tjänstledighet beredas respektive gruppers delegater inför 1936 års lönekommitté för fortsatt arbete för lönefrågans lösning. Vid Representantskapets sammanträde den 21 mars befanns dock, att förutsättningar för ett fortsatt samarbete saknades. Sverges Folkskolläraryörbunds hätska angrepp på de kvinnliga lärarna, och det hänsynslösa sätt, på vilket folkskollärarnornas krav på lika lön motarbetades, föranledde S. F:s representanter att vid sammanträdet skarpt protestera mot de manliga lärarnas tillvägagångssätt samt påyrka, att samtliga grupper skulle avhålla sig från offentligt polimiserande mot andra gruppers lönekrav. På grund härav ajournerades på förslag av de manliga lärarna samarbetet inom Representantskapet till efter lönefrågans lösning.